توسعه ایرانی toseeirani.ir
شماره ۳۲۴ / چهارشنبه ۶شهریور ۱۳۹۸ / ۲۶ذی‌الحجه ۱۴۴۰ / ۲۸ اوت ۲۰۱۹

مهمترین معضل در حوزه آسیب‌های اجتماعی از نگاه طیبه سیاوشی:

۳۲ دستگاه بودجه می‌گیرند، اما دریغ از یک اقدام موثر

بدبختانه یکی از معضلات بزرگ در حوزه آسیب‌های اجتماعی این است که ۳۲ دستگاه برای حل و فصل مشکلات آسیب‌های اجتماعی بودجه می‌گیرند و هر ۳۲ دستگاه دیگری را متهم می‌کنند که دیگری بودجه بیشتری می‌گیرد و کاری نکرده، در حالی که هیچکدام کار موثری را در این زمینه انجام نداده‌اند

عضو کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی گفت: بدبختانه یکی از معضلات بزرگ در حوزه آسیب‌های اجتماعی این است که ۳۲ دستگاه برای حل و فصل مشکلات آسیب‌های اجتماعی بودجه می‌گیرند و هر ۳۲ دستگاه دیگری را متهم می‌کنند که دیگری بودجه بیشتری می‌گیرد و کاری نکرده، در حالی که هیچکدام کار موثری را در این زمینه انجام نداده‌اند.

طیبه سیاوشی، عضو کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی، در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا درباره واگذاری ساختمان‌های بهاران به سازمان بهزیستی گفت: بحث واگذاری ساختمان‌های بهاران به سازمان بهزیستی با طرح دوباره جمع‌آوری کودکان یا همان ساماندهی کودکان کار پررنگ شده است.

وی ادامه داد: مهمترین دستگاه‌هایی که در حوزه اجتماعی کار می‌کنند، سازمان بهزیستی، وزارت کار، رفاه و تامین اجتماعی است. وظایف اصلی در کلیه مباحث مربوط به آسیب‌های اجتماعی، کودکان، زنان، ترک اعتیاد و مواردی از این دست بر عهده این دستگاه‌ها است.

سیاوشی درباره نقش شهرداری در ساماندهی کودکان کار و سهم آنها در این امر با بیان اینکه موازی کاری‌ها در این زمینه خیلی موثر نیست، تصریح کرد: درست است که شهرداری فعالیت‌ها را در این حوزه‌ها شروع کرده بود، اما اگر شهرداری بتوانند این زیرساخت‌ها را در اختیار وزارت کار قرار دهد و تعاملی از نوع تفاهم‌نامه یا موافقت‌نامه ایجاد شود از این موازی کاری‌ها دوری می‌کنیم و وظیفه را به دستگاهی مشخص می‌سپاریم و در نتیجه از آنها برای بودجه و امکاناتی که در اختیارشان قرار می‌گیرد، نظارت و نتیجه کار را درخواست می‌کنیم.

عضو کمیسیون فرهنگی اجتماعی مجلس افزود: مراکز بهاران صرفا برای ترک اعتیاد بودند و از نظر من واقعا تاثیر لازم را ندارند. در این مراکز علاوه بر ترک اعتیاد و ارتقای وضعیت جسمی، کار کردن بر روی افراد به لحاظ روانشناسی نیز مهم است تا توانمند شوند و توانایی بازگشت به جامعه و خانواده و بازار کار را داشته باشند.

یعنی آنقدری روی آنها کار شده باشد که توانایی بازگشت به جامعه را داشته باشند، اما این مراکز علی رغم تلاش‌هایی که انجام شده، برای فرد آسیب دیده توان‌افزایی به همراه نداشته است و به رغم زیرساخت‌های فراوانی که در نظر گرفته شد، یک مسکن و تاکتیک موقتی است بجای آنکه یک برنامه درازمدت برای بهبود و بازگشت این افراد به جامعه داشته باشد.

سیاوشی گفت: برای هر مرکز بهاران هزینه و بودجه زیادی می شود، تعدادی کارمند استخدام و مشغول به کار می شوند، اما نتیجه آنچه باید باشد، نیست.

وی افزود: آنچه باید در واقعیت وجود داشته باشد، میسر نمی شود و بهبود و بازگشت به جامعه برای این افراد اتفاق نمی افتد و اکثرا دوباره به حوزه آسیب هایی که در گذشته به آن دچار بوده‌اند، بازمی گردند.

سیاوشی در ادامه با ذکر مثالی از برخی راه‌حل های ساده که در بازگشت این افراد به جامعه موثرتر بوده است، گفت: اینکه به لحاظ روحی آنها را با برنامه‌هایی مانند کلاس‌های ده قدم که حتی در گوشه‌ای از پارک‌ها دایر می‌شود، آنقدر توانمند می کنند که با استفاده از حداقل امکانات بتوانند به جامعه بازگردند، خیلی موثرتر بود تا اینکه زیرساخت‌های بسیار عظیمی در گوشه و کنار شهر فراهم کنند و بخواهند وضعیت آنها را بهبود ببخشند که تاثیر چندانی نیز ندارد.

این نماینده مجلس با اشاره به هزینه‌ای که مراکز بهاران ایجاد کرد، افزود: معتقدم این تجربه‌ای بود که هزینه زیادی را بیشتر از آنکه بگوییم برای شهرداری، روی دست مردم گذاشت، اما تجربه خوبی است که البته اگر آسیب شناسی شود به نتایج درست آن پی خواهیم برد. البته نمی‌دانم کسی این آسیب شناسی را کرده است یا خیر؟

به گفته سیاوشی، باید دامنه وظایف گسترده اجتماعی شهرداری کاهش یابد و در عین حال به مباحث خیلی مهمتری که می تواند دامنه آسیب های اجتماعی را کاهش دهد، مانند بحث پسماند که یکی از وظایف مهم و عمده شهرداری تهران است، بپردازند.

وی با بیان اینکه حل مساله پسماند از سوی شهرداری منجر به کاهش آسیب‌های اجتماعی خواهد شد، تصریح کرد: شهرداری اگر به این بحث بپردازد می تواند یک مشکل عمیق حوزه آسیب‌های اجتماعی را کاهش دهد. اگرچه دایر کردن یتیم خانه و مسائلی از این دست در وظایف اولیه شهرداری‌ها بوده، اما شهرداری به دلیل مشکلات مالی و کمبود بودجه‌ای که اکنون دارد نمی تواند از عهده این طیف گسترده در حوزه اجتماعی برآید.

سیاوشی درباره موفق عمل نکردن بهزیستی در این زمینه اظهار داشت: حتی اگر بگوییم بهزیستی در عملکرد خود موفق نبوده، اما در عین حال این موازی کاری‌ها باعث می‌شود بودجه مملکت بیشتر هدر رفت داشته باشد.

وی افزود: بدبختانه یکی از معضلات بزرگ در حوزه آسیب‌های اجتماعی این است که ۳۲ دستگاه برای حل و فصل مشکلات آسیب‌های اجتماعی بودجه می گیرند و هر ۳۲ دستگاه دیگری را متهم می کنند که دیگری بودجه بیشتری می گیرد و کاری نکرده، در حالی که هیچکدام کار موثری را در این زمینه انجام نداده‌اند.

عضو کمیسیون فرهنگی مجلس ادامه داد: یکی از تلاش‌های ما این بود که تعداد این دستگاه‌ها کم شود، اما اکنون معضل به شورای اجتماعی کشور که در وزارت کشور مستقر است باز می گردد، اگر فقط یک دستگاه مانند بهزیستی متولی امر بود، حتی اگر عملکرد موفقی نداشت، حداقل بابت اینکه این همه زیرساخت و بودجه هدر رفت نداشته، خوشحال بودیم. تعدد دستگاه‌ها باعث می‌شود مشکلات نه تنها حل نشود، بلکه هدر رفت بودجه نیز داشته باشیم.

وی در انتها تصریح کرد: بهترین راه این است که بهزیستی متولی باشد و با مشارکت دستگاه‌های دیگر مسائل مربوط به آسیب های اجتماعی را حل کند و مساله عمده اکنون این است که تا زمانی که فقر اقتصادی در حال گسترش است، در این حوزه خیلی نمی توانیم به کاهش آسیب‌ها امیدوار باشیم.

از گوشه و کنار

رئیس جمهور مشکلی برای انتخاب وزیر زن ندارد

معاون رئیس جمهور در امور زنان و خانواده از اجرای طرح ارتقای تاب‌آوری زنان سرپرست خانوار در مناطق حاشیه‌ای ۱۰ استان کشور خبر داد. معصومه ابتکار در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا درباره دلایلی که باعث شده در حال حاضر زمینه حضور وزیر زن در دولت فراهم نشود، گفت: آقای رئیس جمهور همه تلاش خود را در این زمینه انجام داده‌اند و باز هم در این زمینه تلاش خواهند کرد. فکر می کنم ایشان نیز به حضور وزیر زن اعتقاد دارند، چرا که زنان را در عالی ترین سطح در دولت خود به همراه دارند، در حال حاضر دو معاون رئیس جمهور زن هستند و به حضور زنان نیز اعتقاد دارند. معاون رئیس جمهور در امور زنان و خانواده گفت: بنابراین امیدواریم که رئیس جمهور بتوانند موفق شوند و یک زن را به عنوان وزیر معرفی کنند و تمام تلاش خود را خواهند کرد. امیدواریم بتوانند در گزینه‌های پیش رو از خانم‌ها نیز استفاده کنند.

سالانه حدود ۱۰۰ هزار فرزند طلاق، به جامعه افزوده می‌شود

مدیر کلینیک حقوقی زنان و خانواده کرسی حقوق بشر دانشگاه شهید بهشتی گفت: جامعه با سالانه حدود ۱۰۰ هزار فرزند طلاق، بطور تخمینی مواجه خواهد شد. مهرشاد شبابی افزود: آخرین آمارها مبین این امر است که از تیر ماه ۹۷ تا تیر ماه ۹۸، خوشبختانه حدود ۵۵۰ هزار و ۵۶۵ مورد ازدواج به ثبت رسیده که میانگین سن در آقایان ۲۷.۵ سال و در خانم‌ها ۲۳.۴ سال عنوان شده است. او ادامه داد: متاسفانه در همین بازه زمانی، ۱۷۵ هزار و ۶۱۴ مورد طلاق رخ داده که میانگین سن مردان ۳۶.۹ سال و سن زنان ۳۲.۱ سال بوده است یعنی به ازای هر ۱۳.۳ ازدواج یک طلاق که البته در تهران این نرخ به ۲.۹ درصد می‌رسد.

فعالیت ۴۰ هزار پزشک در شغل غیر پزشکی

معاون حقوقی و پارلمانی وزارت بهداشت گفت: در حال حاضر ۴۰ هزار پزشک داریم که از آن‌ها هیچ نسخه‌ای در هیچ جایی ثبت نشده و کار پزشکی انجام نمی‌دهند. به گزارش ایسنا، کریم همتی با بیان اینکه مشکل ما توزیع نامناسب نیروی انسانی است، گفت: باید توجه کرد که برای هر دانشجوی پزشکی در طول هفت سال تحصیلش بین ۴۰۰ میلیون تومان تا یک میلیارد تومان هزینه می‌شود. در عین حال در حال حاضر ۴۰ هزار پزشک داریم که از آن‌ها هیچ نسخه‌ای در هیچ جایی ثبت نشده و کار پزشکی انجام نمی‌دهند. از طرفی تعداد تخت‌های بیمارستانی که در طرح تحول نظام سلامت به سیستم بهداشت و درمان اضافه شدند هنوز مشکلاتمان را حل نکرده است. البته روزگاری با ۴۰۰ میلیون می‌شد یک تخت بیمارستانی راه‌اندازی کرد اما در حال حاضر برای ایجاد یک تخت باید یک میلیارد تومان هزینه پرداخت کرد.

واکنش احمد مسجدجامعی به سرقت سردیس قیصر امین پور

عضو شورای شهر تهران به سرقت سردیس قیصر امین پور واکنش نشان داد. به گزارش ایلنا، احمد مسجدجامعی درباره سرقت سردیس قیصر امین پور گفت: قیصر امین پور از نمادهای شعر معاصر ایران و از شاعران پیشرو ادب معاصر است که پس از انقلاب اسلامی نامش سر زبان‌ها افتاد و بر میدانی از شهر گذارده شد. نخستین اشتباه این بود که میدان قیصر امین پور تبدیل به چهارراه شد چون میدان در کالبد شهری و حافظه جمعی متفاوت با چهارراه است و میدان معنا و مفهوم گسترده‌تری دارد. من همان موقع هم نسبت به این موضوع تذکر دادم و مخالفت کردم. وی با بیان اینکه اهمیت شخصیت و آثار امین پور آنقدر بود که در زمان حیاتش هم چندنوبت پیشنهاد کرده بودیم نامش بر مکانی گذاشته شود، تصریح کرد: شاید حس شاعرانه قیصر به او می‌گفت ممکن است چنین اتفاق‌هایی برای نمادهایی به نام او بیفتد که همواره مانع می‌شد این نامگذاری اتفاق بیفتد.

یادداشت

چقدر با «احساس» تنهایی خود خو گرفته‌اید!؟

فائزه ناصح، دکترای روانشناسی عمومی

در روزگاری زندگی می کنیم که تنها با لمس یک دکمه در اپلیکیشن‌های مختلف صفحات اجتماعی می توانیم کلی ارتباطات و تعاملات متعدد برقرار کنیم، اما باز هم از تنهایی و تنهاماندن خویش می‌نالیم؛ براستی چرا با اینکه روش‌های متعدد ارتباطی بسیار سهل و آسان شده و به تعبیری با یک چشم برهم زدن می‌توان با آنسوی جهان ارتباط برقرار کرد، باز هم تنهاییم و از این احساس ناخوشایند رهایی نداریم. شاید در پاسخ بتوان گفت یکی از ویژگی‌های عصر دیجیتال همین «تنهایی» است؛ رسانه‌های اجتماعی انسان‌ها را به سمتی کشانده‌اند که به جای رودررو شدن، لمس یکدیگر و معاشرت‌های حضوری؛ به استیکرهای موجود در فضای مجازی بسنده کنند و با آنها تعاملاتشان را پیش ببرند. امروزه با توجه به دنیای مدرن ارتباطات و تکنولوژی میزان «احساس تنهایی» در میان افراد بیشتر از گذشته دیده می‌شود. نسل قبل شاید تعداد دوستانشان به تعداد انگشت‌های یک دست هم نمی‌رسید اما با یکدیگر احساس نزدیکی و صمیمیت خالصانه‌ای داشتند و با گرفتاری‌هایی که مختص دنیای تکنولوژی است مثل «احساس تنهایی» دست به گریبان نبودند.

با این تفاسیر باید خاطرنشان کرد «احساس تنهایی» ربطی به سن، جنسیت، وضعیت تاهل، و نوع شغل افراد ندارد؛ درواقع «تنهایی» نوعی احساس تهی بودن و خلا درونی است که آدمی در چنین وضعیتی حس انزوا را تجربه می کند؛ و می خواهد از دنیا و همه کسانی که دلش می‌خواست با آنها رابطه داشته باشید، جدا شود. البته نکته حائز اهمیت آن است که «احساس تنهایی» مساوی و برابر با «تنها بودن» نیست و ضروریست میان این دو مفهوم با یکدیگر تمایز قائل شد؛ «تنها بودن» یعنی شما به خواست و انتخاب خود ترجیح می‌دهید بدون برقراری ارتباط و تماس با دیگران، خوشحال زندگی کنید و البته لازم به ذکر است این نوع تنهایی هیچ آسیب اجتماعی و اختلالی را به همراه ندارد؛ «تنهایی» زمانی مساله، مشکل و یا اختلال محسوب می‌شود که شما در میان جمع باشید ولی بطرز عجیبی از «احساس تنهایی» رنج ببرید، در چنین حالتی باید تعاملات و ارتباطاتتان را رصد کنید و بدنبال گیر و گرفتاری در آنها باشید.

روانشناسان و رواندرمانگران معتقدند، هرازگاهی تجربه «احساس تنهایی» در زندگی شخصی افراد امری طبیعی قلمداد می‌شود؛ حال آنکه اگر این احساس تنهایی از حد معمول فراتر رود و به صورت مداوم در زندگی شخصی تداوم پیدا کند به منزله زنگ خطری است که از وجود یک سری مشکلات و اختلالات در روابط میان-فردی آن شخص خبر می‌دهد. بنابر مطالعات روانشناسی منزوی بودن و احساس تنهایی شدید، بر سلامت جسمانی و روانی فرد آثار منفی دارد و این احساس ممکن است به بروز اختلالات و آسیب‌های روانی از قبیل اضطراب و افسردگی نیز منجر شود. کارشناسان معتقدند دلایل بسیاری در شکل گیری و پدیدآمدن «احساس تنهایی» دخیل هستند که اثرات متفاوتی هم بر افراد مختلف به جای می گذارند. درواقع در راستای مطالعات انجام شده می‌توان گفت «احساس تنهایی» برابر با وجود شکافی میان تعاملات اجتماعی و ارتباطات بین فردی مورد انتظار شخص با آنچه در واقعیت موجود است، تعریف می‌شود. بر این اساس رویکرد روان‌تحلیلی معتقد است «احساس تنهایی» که از درون فرد و اعماق وجودش سرچشمه می گیرد سبب می‌شود فرد نتواند خودش را دوست داشته باشد و یا نتواند از سوی دیگران دوست داشته شود؛ البته ناگفته نماند عوامل دیگری از جمله نوع شغل و کاری که فرد بطور روزانه با آن سروکار دارد، همچنین لوازم و تجهیزات دیجیتال و شبکه‌های مجازی نیز به نوبه خود در بروز احساس تنهایی نقش موثری دارند و اغلب مواقع به عنوان یکی از موانع کلیدی تعاملات رودررو و حضوری نام برده می‌شوند.

از این‌رو افرادی که از «احساس تنهایی» مداوم و پایدار رنج می‌برند باید از طریق مشاوره و رواندرمانی، عوامل محرک احساس تنهایی‌شان را ریشه‌یابی کنند و با بهره‌بردن از راهکارهای ارائه شده از سوی متخصصین بر احساس تنهایی‌شان فائق آیند تا به این ترتیب بتوانند طعم لذت‌بخش خوشبختی را بچشند.